

УДК 342.951: 347.22: 34.096

DOI <https://doi.org/10.32850/LB2414-4207.2022.25.09>

ПЕРСПЕКТИВИ ОПОДАТКУВАННЯ БАРТЕРНИХ ОПЕРАЦІЙ З ВІРТУАЛЬНИМИ АКТИВАМИ В УКРАЇНІ

Грицай Сергій Олександрович,
кандидат юридичних наук, доцент
кафедри галузевого права та
загальноправових дисциплін
(Відкритий міжнародний університет
розвитку людини «Україна»,
м. Київ, Україна)
<https://orcid.org/0000-0003-0051-6149>

У статті проводиться дослідження ряду податкових аспектів пов'язаних з можливістю проведення бартерних операцій з віртуальними активами в Україні, передбачені Закономпроектом 7150, і які мають правову визначеність згідно Закону України «Про віртуальні активи». Федеральна податкова служба США вважає віртуальну валюту, як цифрове представлення вартості, яке функціонує як засіб обміну, розрахункова одиниця та / або сховище вартості. У деяких середовищах вона працює як «реальна» валюта (тобто монетно-паперові гроші США або будь-якої іншої країни, яка позначена як законний платіжний засіб, циркулює, і зазвичай використовується і приймається як засіб обміну в країні емітенті), але вона не має статусу законного платіжного засобу в США (прим. авт. – як і у переважній більшості країн світу). Загалом, продаж або інший обмін віртуальних валют, або використання віртуальних валют для оплати товарів або послуг, або проведення віртуальних валют як інвестиції, як правило, має податкові наслідки, які можуть призвести до податкових зобов'язань. Таке твердження, щодо федеральних податкових наслідків, стосується лише операцій в конвертованій віртуальній валюті або операціях, які використовують конвертовану віртуальну валюту. Верховна Рада України прийняла 17.02.2022 року Закон України «Про віртуальні активи» № 2074-IX (надалі – Закон 2074). Який був 15.03.2022 року підписаний Президентом України, після врахованих змін, згідно його раніше поданих пропозицій. Згідно п.1 Розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону 2074, сам закон набере чинності, серед іншого, і з дня набрання чинності закону України про внесення змін до Податкового кодексу України, щодо особливостей оподаткування операцій з віртуальними активами. Верховна Рада України 13.03.2022 року зареєструвала законопроект №7150 «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо оподаткування операцій з віртуальними активами» (надалі – Законопроект 7150). Мета статті полягає у проведенні дослідження виникнення податкових наслідків у розумінні Податкового кодексу України, на фоні можливих нововведень передбачених Законопроектом 7150, і пов'язаних з можливістю проведення бартерних операцій з віртуальними активами в Україні. Підсумовуючи дослідження можна стверджувати, що юридичні особи не мають аналогічні податкові преференції, щодо проведення бартерних (товарообмінних) операцій визначених у п.170.2.-1.2. ПК, яка дозволяє проводити товарообмінні операції фізичним особам та фізичним-особам підприємцям без податкових наслідків від таких операцій. Це свідчить про явний у Законопроекті 7150 дисбаланс податкових норм по відношенню до юридичних та фізичних осіб (фізичних осіб-підприємців), який необхідно привести у збалансовану форму.

Ключові слова: оподаткування, віртуальні активи, криптовалюта, біткоїн, стейблкоїн, токен, безготівкові гроші, грошові сурогати.

**PROSPECTS FOR TAXATION OF BARTER TRANSACTIONS
WITH VIRTUAL ASSETS IN UKRAINE**

Hrytsai Serhii Oleksandrovych,
Candidate of Law Sciences (Ph.D.),
Associate Professor at the Department
of Sectoral Law and General Legal
Disciplines
(Open International University of Human
Development "Ukraine", Kyiv, Ukraine)

The article studies several tax aspects related to the possibility of barter transactions with virtual assets in Ukraine, provided for by Bill 7150, and which have legal certainty by the Law of Ukraine "On Virtual Assets". The U.S. Federal Tax Service considers virtual currency as a digital representation of value that functions as a medium of exchange, a unit of account and/or value store. In some environments, it works as a "real" currency (i.e., U.S. or any other country of exchange, which is designated as legal tender, circulates, and is generally used and accepted as a medium of exchange in the issuer's country), but it does not have the status of legal tender in the United States (as in the vast majority of countries of the world). In general, the sale or other exchange of virtual currencies, or the use of virtual currencies to pay for goods or services, or the holding of virtual currencies as an investment, usually has tax consequences that can lead to tax liabilities. Regarding federal tax consequences, such a statement applies only to transactions in convertible virtual currency or transactions that use convertible virtual currency. The Parliament of Ukraine adopted on 17.02.2022 the Law of Ukraine "On Virtual Assets" No. 2074-IX (hereinafter referred to as the Law 2074). According to his previously submitted proposals, which were signed by the President of Ukraine on 15.03.2022, after the changes were taken into account. According to paragraph 1 of Section VI "Final and Transitional Provisions" of the Law 2074, the law itself will enter into force, among other things, from the date of entry into force of the Law of Ukraine On Amendments to the Tax Code of Ukraine regarding the peculiarities of taxation of transactions with virtual assets. On 13.03.2022, the Parliament of Ukraine registered draft law No. 7150 "On Amendments to the Tax Code of Ukraine on Taxation of Transactions with Virtual Assets" (hereinafter referred to as Draft Law No. 7150). The purpose of the article is to conduct a study of the emergence of tax consequences in the understanding of the Tax Code of Ukraine, against the background of possible innovations provided for by Draft Law No. 7150, and related to the possibility of barter transactions with virtual assets in Ukraine. Summing up the study, it can be argued that legal entities do not have similar tax preferences for barter (commodity exchange) transactions defined in paragraphs 170.2.-1.2. A PC that allows carrying out commodity exchange operations to individuals and individual entrepreneurs without tax consequences from such operations. This indicates a clear imbalance of tax norms in Draft Law No. 7150 about legal entities and individuals (individual entrepreneurs), which must be brought into a balanced form.

Key words: taxation, virtual assets, cryptocurrency, bitcoin, stablecoin, token, non-cash money, money surrogate.

Вступ (Вихідні передумови). Україна зможе бути попереду інших країн у сфері віртуальних активів – у цьому переконаний заступник Міністра цифрової трансформації з питань розвитку ІТ [1].

Наведемо визначення віртуальним валютам, яке дало федеральна податкова служба США, – це цифрове представлення вартості, яке функціонує як засіб обміну,

розрахункова одиниця та / або сховище вартості. У деяких середовищах вона працює як «реальна» валюта (тобто монетно-паперові гроші США або будь-якої іншої країни, яка позначена як законний платіжний засіб, циркулює, і зазвичай використовується і приймається як засіб обміну в країні емітенті), але вона не має статусу законного платіжного засобу в США (прим. авт. – як і у переважній більшості країн світу). Криптовалюта є типом віртуальної валюти, яка використовує криптографію для перевірки та захисту транзакцій, які є цифровими записами в розподіленому реєстрі, наприклад, блокчейні. Віртуальна валюта, яка має еквівалентну вартість в реальній валюті, або яка виступає в якості заміни реальної валюти, називається «конвертованою» віртуальною валютою. Біткоїн є одним із прикладів конвертованої віртуальної валюти. Біткоїн може торгуватися між користувачами в цифровому вигляді і його можна придбати або обміняти на долари США, євро та інші реальні або віртуальні валюти. Загалом, продаж або інший обмін віртуальних валют, або використання віртуальних валют для оплати товарів або послуг, або проведення віртуальних валют як інвестиції, як правило, має податкові наслідки, які можуть призвести до податкових зобов'язань. Таке твердження, щодо федеральних податкових наслідків, стосується лише операцій в конвертованій віртуальній валюті або операціях, які використовують конвертовану віртуальну валюту. [12]

Огляд літератури. Верховна Рада України прийняла 17.02.2022 року Закон України «Про віртуальні активи» № 2074-IX (надалі – Закон 2074) [7]. Який був 15.03.2022 року підписаний Президентом України, після врахованих змін, згідно його раніше поданих пропозицій [11]. Згідно п.1 Розділу VI «Прикінцеві та перехідні положення» Закону 2074, сам закон набере чинності [4]: а). з дня набрання чинності закону України про внесення змін до Податкового кодексу України, щодо особливостей оподаткування операцій з віртуальними активами; б). впровадження Державного реєстру постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, про що додатково зазначено у п.2 Розділу VI Прикінцеві та перехідні положення, як обмеження в можливості застосування санкцій передбачених статтею 23 Закону 2074. Для виконання приписів п.1 Розділу VI Закону 2074 та з метою введення його в дію [3], Верховна Рада України 13.03.2022 року зареєструвала законопроект №7150 «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо оподаткування операцій з віртуальними активами» (надалі – Законопроект 7150) [10].

Мета статті. Провести дослідження виникнення податкових наслідків у розумінні Податкового кодексу України, на фоні можливих нововведень передбачених Законопроектом 7150, і пов'язаних з можливістю проведення бартерних операцій з віртуальними активами в Україні, які мають правову визначеність згідно Закону України «Про віртуальні активи».

Виклад методики. При проведенні дослідження використовувалися: загальнонаукові методи дослідження – дедукція та індукція, синтез та аналіз, наукова абстракція, системний підхід; спеціально – юридичні методи пізнання – формально правовий; правове прогнозування, ретроспективний та порівняльно правовий метод; методологічне обґрунтування сутності, природи та структури термінології, що є об'єктом дослідження.

Результати дослідження. Законопроекту 7150 закликає сформувавати в правовому полі України легальну податкову платформу для криптовалюти, щодо яких у Законі 2074 прийнято узагальнюючу назву – віртуальні активи. Загалом це повинно привести до відчутного зростання у найближчому часі внутрішнього валового продукту України. Це може бути забезпечено, тим що Законопроект 7150 передбачає надання податкових стимулів при оподаткуванні операцій пов'язаних з віртуальними

активами, що ймовірно дасть змогу для розквіту нової цифрової економіки, як легальної галузі, що сплачує податки до бюджету України.

1. *Визначення та правове врегулювання віртуальних активів.* Державне регулювання ринку віртуальних активів – здійснення державою в особі Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку (надалі – НКЦПФР) [2] та Національного банку України (надалі – НБУ) [8] комплексних заходів щодо упорядкування, контролю, нагляду за ринком віртуальних активів, регулювання правил функціонування постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, а також заходів щодо запобігання і протидії зловживанням і порушенням на ринку віртуальних активів (п.1 ст.16 Закон 2074).

Державне регулювання у сфері обороту забезпечених віртуальних активів, що забезпечені валютними цінностями (ЗВА(ВЦ)), у межах своїх компетенцій, здійснює – Національний банк України (надалі – НБУ).

Державне регулювання у сфері обороту віртуальних активів, крім ЗВА(ВЦ), зокрема і щодо забезпечених віртуальних активів, що забезпечені цінним папером або деривативним фінансовим інструментом (ЗВА(ФІ)), у межах своїх компетенцій, здійснює – Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку (надалі – НКЦПФР).

Закону 2074 формує власний поділ віртуальних активів, який не схожий з загальноприйнятим у спільноті що має відношення до криптоіндустрії:

- *віртуальний актив* – нематеріальне благо, що є об'єктом цивільних прав, має вартість та виражене сукупністю даних в електронній формі. Існування та оборотоздатність віртуального активу забезпечується системою забезпечення обороту віртуальних активів. Віртуальний актив може посвідчувати майнові права, зокрема права вимоги на інші об'єкти цивільних прав (п.п. 1 п. 1 ст. 1 Закону 2074); Віртуальні активи є нематеріальними благами, особливості обороту яких визначаються Цивільним кодексом України та цим Законом. Віртуальні активи можуть бути незабезпеченими або забезпеченими. (п. 1 ст. 4 Закону 2074);

- *забезпечений віртуальний актив* – віртуальний актив, що посвідчує майнові права, зокрема права вимоги на інші об'єкти цивільних прав (п.п. 3 п. 1 ст. 1 Закону 2074); Забезпечені віртуальні активи посвідчують майнові права, зокрема права вимоги на інші об'єкти цивільних прав (п. 3 ст. 4 Закону 2074);

- *незабезпечений віртуальний актив* – віртуальний актив, що не посвідчує жодних майнових або немайнових прав (п.п. 6 п. 1 ст. 1 Закону 2074); Незабезпечені віртуальні активи майнових прав не посвідчують. (п. 2 ст. 4 Закону 2074);

У свою чергу, забезпечений віртуальний актив, як вже фінансовий віртуальний актив, формує два окремих напрямку вже свого внутрішнього розподілу, на: забезпечений валютними цінностями та забезпечений цінними паперами або деривативним фінансовим інструментом (п.6 ст.4 Закону 2074):

- емітований резидентом України забезпечений віртуальний актив, що забезпечений валютними цінностями (далі – ЗВА(ВЦ));

- емітований резидентом України забезпечений віртуальний актив, що забезпечений цінним папером або деривативним фінансовим інструментом (далі – ЗВА(ФІ)).

2. *Постачальники послуг з обороту віртуальних активів.* Суб'єкти господарювання усіх форм власності мають право провадити діяльність постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, за умови виконання вимог, визначених Законом 2074 (п. 1 ст. 18 Закону 2074).

Діяльність постачальників послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, допускається виключно за умови отримання дозволу на надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів відповідного виду, визначеного Законом 2074 (п. 2 ст. 18 Закону 2074).

Суб'єктам господарювання дозволяється провадити більше одного виду діяльності постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, за умови отримання дозволу на надання кожного відповідного виду послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів (п. 3 ст. 18 Закону 2074).

Постачальники послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, – виключно суб'єкти господарювання – юридичні особи, які провадять в інтересах третіх осіб один або декілька з таких видів діяльності: 1). зберігання або адміністрування віртуальних активів чи ключів віртуальних активів; 2). обмін віртуальних активів; 3). переказ віртуальних активів; надання посередницьких послуг, пов'язаних з віртуальними активами (п.п. 8 п. 1 ст. 1 Закону 2074);

Постачальником послуг може бути іноземна юридична особа, яка є учасником ринку віртуальних активів, за правом іноземної держави провадить діяльність як постачальник послуг у порядку та на умовах, визначених Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку з урахуванням вимог та обмежень, визначених цим Законом (п. 6 ст. 9 Закону 2074).

У деяких випадках не є обов'язковим отримувати дозвіл на провадження діяльності з обороту віртуальних активів, а у деяких, потрібно додатково мати відповідну ліцензію:

- *видача дозволу на надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів ЗВА(ФІ) – у встановлених НКЦПФР випадках та порядку, професійні учасники ринків капіталу мають право на провадження відповідного виду діяльності постачальника послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, без отримання дозволів, передбачених Законом 2074 (п. 17 ст. 19 Закону 2074);*

- *випаді дозволу на надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів ЗВА(ВЦ) – а) постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є банком, має право надавати послуги, пов'язані з оборотом ЗВА(ВЦ), на підставі банківської ліцензії та дозволу на надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів; б). постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів, який є небанківською фінансовою установою, має право надавати послуги, пов'язані з оборотом ЗВА(ВЦ), на підставі ліцензії НБУ на здійснення валютних операцій та дозволу на надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів (п.16 ст.19 Закону 2074).*

Нагляд за діяльністю постачальників послуг, пов'язаних з оборотом ЗВА(ВЦ), які є банками, філіями іноземних банків, здійснюється у порядку, визначеному Законом України "Про банки і банківську діяльність" [5]. Нагляд за діяльністю постачальників послуг, пов'язаних з оборотом ЗВА(ВЦ), які є небанківськими фінансовими установами, здійснюється у порядку, визначеному Законом України "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг" [9] (п. 2 ст. 17 Закону 2074).

Постачальником послуг, пов'язаних з оборотом ЗВА(ВЦ), може бути лише фінансова установа (п. 7 ст. 9 розділу III Закону 2074).

Послугами з обміну віртуальних активів є діяльність, пов'язана з обміном віртуальних активів на інші віртуальні активи та валютні цінності, що здійснюється для третіх осіб та/або за дорученням та в інтересах третіх осіб.

Постачальники послуг з обміну віртуальних активів мають право надавати послуги з обміну віртуальних активів виключно на інші віртуальні активи або на національну валюту (гривню), а у випадках, визначених Національним банком України, – на інші валютні цінності (п. 2 ст. 11 Закону 2074).

Термін "валютні цінності" вживається в Законі 2074 у значенні, наведеному в Законі України "Про валюту і валютні операції" (п.п. 2 п. 1 ст. 1 Закону 2074) [6]. У разі запровадження НБУ заходів захисту відповідно до Закону України "Про валюту і валютні операції" норми Закону 2074 застосовуються до операцій з обміну віртуальних активів у частині, що не суперечить цим заходам захисту.

Таким чином реалізація віртуальних активів у правовому полі України можлива виключно через посередника, а саме постачальника послуг з обігу віртуальних активів: а). при процедурі прямого продажу, – що має дозвіл на надання посередницьких послуг, пов'язаних з віртуальними активами; б). при процедурі обміну, – що має дозвіл на надання операцій з обміну віртуальних активів на інші віртуальні активи та валютні цінності.

3. *Зміни до Податкового кодексу України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про віртуальні активи».*

Відповідно до Проекту 7150 змін у Податковому кодексі України (надалі – ПК) будуть введені нові поняття у статті 14 розділу I «Загальні положення» зокрема: *віртуальний актив* (ст.14 п.14.1.33 ПК), *забезпечений віртуальний актив* (ст.14 п.14.1.61 ПК), *незабезпечений віртуальний актив* (ст.14 п.14.1.62 ПК), *постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів* (ст.14 п.14.1.192 ПК), *послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів* (ст.14 п.14.1.184 ПК), *постачальник послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів* (ст.14 п.14.1.192 ПК) – вживаються у значенні, наведеному в Законі України "Про віртуальні активи".

Окрім цього мають місце і нові визначення які відносяться виключно до специфіки нормування податкових відносин в Україні і притаманні Податковому кодексу України:

прибуток від операцій з віртуальними активами для цілей розділу IV цього Кодексу – дохід у вигляді позитивної різниці між доходом, отриманим платником податку від проведення операцій з віртуальними активами та витратами на їх придбання (ст. 14 п. 14.1.196-1 ПК);

використання забезпеченого віртуального активу – припинення права власності на забезпечений віртуальний актив передачею власнику забезпеченого віртуального активу майнового права, що було ним забезпечено (ст. 14 п. 14.1.25 ПК);

товари – матеріальні та нематеріальні активи, у тому числі земельні ділянки, земельні частки (паї), а також цінні папери та деривативи, що використовуються у будь-яких операціях, крім операцій з їх випуску (емісії) та погашення, та віртуальні активи, що використовуються у будь-яких операціях, крім операцій з їх випуску (емісії) та використання (ст. 14 п. 14.1.244 ПК);

4. *Оподаткування бартерних операцій з віртуальними активами.* Наведемо визначення правової дефініції, яка є ключовою у контексті нашого дослідження, визначення якої надається у ст.14 Податкового кодексу України, як бартерна (товарообмінна) операція, – господарська операція, яка передбачає проведення розрахунків за товари (роботи, послуги) у грошовій формі в рамках одного договору (ст. 14 п. 14.1.10 ПК).

Розділ IV «Податок на доходи фізичних осіб» регулює порядок оподаткування доходів фізичних осіб, які знаходяться на загальній системі оподаткування. Тобто не використовують спеціальні податкові режими, які регулюються однойменним розділом XIV, а саме її главою 1 «Спрощена система оподаткування, обліку та звітності».

Проект 7150 передбачає у підпункті «г» п. 170.2-1.2 Податкового кодексу, який знаходиться у рамках глави 1 розділу XIV, і регулює визначення прибутку від операцій з віртуальними активами, що обмін віртуального активу на інший віртуальний актив не призводить до виникнення доходу чи витрат від операцій з віртуальними активами у платника податку (п.п. «г» п. 170.2-1.2. ПК).

Потрібно брати до уваги, що платники єдиного податку першої – третьої груп повинні здійснювати розрахунки за відвантажені товари (виконані роботи, надані послуги) виключно в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій) (п. 291.6 ПК). Таким чином, відповідно до діючих норм Податкового кодексу України, платники єдиного податку першої-третьої груп не можуть використовувати у своїй підприємницькій діяльності бартерні операції.

Але у той же час Законопроект 7150 передбачає, можливість застосовувати початковим послуг з обороту віртуальних активів спрощену систему оподаткування, тобто перебувати платниками єдиного податку першої-третьої груп. Так п. 291 глави 1 «Спрощена система оподаткування, обліку та звітності», розділ XIV «Спеціальні податкові режими» передбачає, що не можуть бути платниками єдиного податку першої – третьої груп (п.291.5. ПК): суб'єкти господарювання (юридичні особи та фізичні особи – підприємці), які здійснюють: б) діяльність у сфері фінансового посередництва, крім діяльності у сфері страхування, яка здійснюється страховими агентами, визначеними Законом України "Про страхування", сюрвейерами, аварійними комісарами та аджастерами, визначеними розділом III цього Кодексу, та діяльності з надання послуг, пов'язаних з оборотом віртуальних активів (п. 291.5.1 ПК); страхові (перестрахові) брокери, банки, кредитні спілки, ломбарди, лізингові компанії, довірчі товариства, страхові компанії, установи накопичувального пенсійного забезпечення, інвестиційні фонди і компанії, інші фінансові установи, визначені законом, крім суб'єктів господарювання, що надають виключно послуги, пов'язані з оборотом віртуальних активів; реєстратори цінних паперів (п.291.5.4 ПК).

Окрім цього потрібно враховувати, механізм оподаткування доходів, отриманих фізичною особою-підприємцем від провадження господарської діяльності, крім осіб, що обрали спрощену систему оподаткування (ст. 177 ПК). Не включаються до доходу фізичної особи – підприємця суми доходу у вигляді прибутку від операцій з віртуальними активами. Оподаткування таких доходів фізичної особи – підприємця здійснюється у порядку, визначеному пунктом 170.2-1 статті 170 Податкового Кодексу (п. 177.3.3 ПК).

У свою чергу п. 170.2-1 ПК регулює оподаткування прибутку від операцій з віртуальними активами та входить до розділу IV «Податок на доходи фізичних осіб».

Висновки. На підставі вище викладеного можна сформулювати ряд висновків щодо проведеного дослідження виникнення податкових наслідків у розумінні Податкового кодексу України, на фоні можливих нововведень передбачених Законопроектом 7150, і пов'язаних з можливістю проведення бартерних операцій з віртуальними активами в Україні, які мають правову визначеність згідно Закону України «Про віртуальні активи»:

1. Фізична особа може проводити бартерні (товарообмінні) операції з віртуальними активами, та такий обмін віртуального активу на інший віртуальний актив не призведе до виникнення доходу чи витрат від операцій з віртуальними активами у платника податку (п.п. «г» п. 170.2-1.2. ПК).

2. Фізична особа-підприємцем, яка застосовує спрощену систему оподаткування, не буде мати можливість проводити бартерні (товарообмінні) операції з віртуальними активами (п. 291.6 ПК).

3. Фізична особа-підприємець, яка знаходиться на загальній системі оподаткування може у своїй діяльності проводити бартерні (товарообмінні) операції з віртуальними активами (п. 177.3.3 ПК) та такий обмін віртуального активу на інший віртуальний актив не призведе до виникнення доходу чи витрат від операцій з віртуальними активами у платника податку (п.п. «г» п. 170.2-1.2. ПК).

Однак, підсумовуючи дослідження можна стверджувати, що юридичні особи не мають аналогічні податкові преференції, щодо проведення бартерних (товарообмінних) операцій визначених у п.170.2.-1.2. ПК, яка дозволяє проводити товарообмінні операції фізичним особам та фізичним-особам підприємцям без податкових наслідків від таких операцій.

Юридичні особи повинні розраховувати фінансовий результат відповідно до п. 141.9.1 ПК, – окремо визначаючи загальний фінансовий результат від операцій

з продажу або іншого відчуження віртуальних активів податкового (звітного) періоду відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку або міжнародних стандартів фінансової звітності.

Це свідчить про явний у Законопроекті 7150 дисбаланс податкових норм по відношенню до юридичних та фізичних осіб (фізичних осіб-підприємців), який необхідно привести у збалансовану форму.

Список використаних джерел:

1. Мінцифра спільно з криптоспільнотою презентували стратегію розвитку ринку віртуальних активів. *Міністерство цифрової трансформації України*. 21.07.2021. URL: <https://thedigital.gov.ua/news/mintsifra-spilno-z-kriptospilnotoyu-prezentuvati-strategiyu-rozvitku-rinku-virtualnih-aktiviv> (дата звернення: 15.05.2022).
2. Положення про Національну комісію з цінних паперів та фондового ринку. Указ Президента України від 23.11.2011 р. №1063/2011. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/1063/2011> (дата звернення: 08.05.2022).
3. Порівняльна таблиця до Проекту №7150 Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України, щодо оподаткування операцій з віртуальними активами» від 13.03.2022. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/pubFile/1245233> (дата звернення: 17.04.2022).
4. Пояснювальна записка до Проекту №7150 Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо оподаткування обороту віртуальних активів в Україні» від 13.03.2022 р. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/pubFile/1245235> (дата звернення: 17.04.2022).
5. Про банки і банківську діяльність. Закон України від 07.12.2000 р. № 2121-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2121-14> (дата звернення: 08.05.2022).
6. Про валюту і валютні операції. Закон України. (Перша редакція 21.06.2018). №2473-VIII. Також доступний за URL: <https://ips.ligazakon.net/document/view/T182473> (дата звернення: 18.04.2022).
7. Про віртуальні активи. Закон України від 17.02.2022 р. № 2074-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2074-20> (дата звернення: 15.04.2022).
8. Про Національний банк України. Закон України від 20.05.1999р. № 679-XIV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/679-14> (дата звернення: 22.04.2022).
9. Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг. Закон України від 12.07.2001р. №2664-III. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/go/2664-14> (дата звернення: 20.04.2022).
10. Проект №7150 Закону Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо оподаткування операцій з віртуальними активами від 13.03.2022р. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/39211> (дата звернення: 15.04.2022).
11. Пропозиції Президента України до Закону «Про віртуальні активи». Картка законопроекту. 2020. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/Card/2698> (дата звернення: 16.04.2022).
12. Virtual Currencies. Internal Revenue Service. IRS USA. URL: <https://www.irs.gov/businesses/small-businesses-self-employed/virtual-currencies> (дата звернення: 26.05.2022).